

ben samt dele, komponenter og ammunition her- til, bør således kriminaliseres.

Våbenprotokollen forpligter alene til at krimi- nalisere transport som led i uautoriseret våben- overførsel mellem lande, som har tiltrådt våben- protokollen. Arbejdsgruppen finder det imidler- tid uhensigtsmæssigt at lade udstrækningen af kriminaliseringen afhænge af, hvilke lande der til enhver tid har tiltrådt protokollen. Det er såle- des arbejdsgruppens opfattelse, at kriminalise- ringen bør gælde transport mellem alle lande.

Våbenprotokollen forpligter endvidere alene de kontraherende parter til at kriminalisere for- sætligte handlinger. Som det også fremgår af af- snit 7.5.4. finder arbejdsgruppen imidlertid ikke grundlag for at fravige det almindelige udgangs- punkt i dansk ret om, at særlovsovertrædelser kan straffes ved såvel forsætlig som uagtsom overtrædelse.

Arbejdsgruppen har overvejet, om kriminali- seringen bør udstrækkes til at omfatte alle de ty- per våben mv., som efter gældende ret er omfat- tet af kravet om eksporttilladelse, jf. våbenlo- vens § 6.

Mod en sådan udvidelse taler navnlig, at dan- ske transportører derved pålægges en byrde, som (de fleste) andre transportører ikke vil være un- derlagt med deraf følgende skadevirkning for konkurrenceevnen. Byrden herved må dog anta- ges at være af begrænset omfang, da ansøgning om tilladelse til udførsel og indførsel foretages af henholdsvis eksportør og importør.

Endvidere stilles der ikke nødvendigvis krav om henholdsvis udførsels- og indførselstilladel- se efter national ret i eksport- og importlandet, selv om det pågældende produkt er omfattet af den danske våbenlovs § 6, og det kan således være vanskeligt for transportøren at afklare, hvornår sådanne udførsels- og indførselstilladel- ser er fornødne.

I øvrigt må det antages, at en transportør som udgangspunkt relativt let kan konstatere, om det gods, som skal transporteres, består af skydevå- ben samt dele, komponenter og ammunition der- til, mens det kan være vanskeligt at bestemme rækkevidden af våbenlovens § 6, herunder hvornår et produkt kan anses for at være »materiel til land-, sø- eller luftkrig«.

For at lade alle våbentyper være omfattet taler, at man i alle tilfælde af transport af våben mv. mellem tredjelande får mulighed for fra dansk side at straffe/gribe ind over for den transportør,

der medvirker til en efter udenlandsk ret ulovlig våbenoverførsel.

Afgørelsen af, om man bør udstrække krimi- naliseringen til flere våbentyper, end hvad der følger af våbenprotokollen, beror således navn- lig på en afvejning af et eventuelt ønske om in- tensiv kontrol over for hensynet til transport- branchen.

Det bemærkes dog, at en kriminalisering af transport af alle våben mv. omfattet af våbenlo- vens § 6 er et naturligt supplement til den så- kaldte kombinationsmodel, jf. afsnit 7.3.2. Den- ne model indebærer, at det som udgangspunkt kræver tilladelse at transportere våben. Trans- port til og fra en række undtages imidlertid fra kravet om tilladelse under hensyn til disse landes betryggende våbenkontrollsystemer. Hvis man ikke kriminaliserer transport af alle våben mv. omfattet af våbenlovens § 6 i tilfælde, hvor der ikke foreligger de fornødne eksport-/importtilla- delser, kan en dansk transportør uden at risikere straf efter danske regler deltage i en ulovlig ud- førsel (dvs. uden at eksportøren har indhentet fornøden eksporttilladelse og dermed uden at våbnene har været underkastet den i kombinati- onsmodellen forudsatte eksportkontrol i eks- portlandet) af andre våben en skydevåben mv. fra lande, som er undtaget fra kravet om dansk transporttilladelse.

7.2. Internationale våbenembargoer

På nuværende tidspunkt er det alene strafbart at transportere våben til lande, der er omfattet af en juridisk bindende FN-embargo, som er vedta- get i henhold til FN-Pagtens kapitel VII, og som er implementeret i dansk ret ved kongelig anord- ning.

Der synes ikke på nuværende tidspunkt at gæl- de andre internationale våbenembargoer, som forpligter Danmark til at forbyde rene transport- ydelser. Ikke desto mindre bør der efter arbejds- gruppens opfattelse ved en regulering af våben- transportområdet som minimum indføres be- stemmelser, der gør det muligt at håndhæve eventuelle fremtidige transportforbud i andre in- ternationale embargoer, som Danmark er juri- disk forpligtet til at efterleve (dvs. EU-embargo- er).

Arbejdsgruppen finder i øvrigt ikke grundlag for at skelne mellem juridisk og politisk forplig- tende embargoer og heller ikke mellem embar- goer, der udtrykkeligt indeholder forbud mod